

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 2 năm 2024

Số 695

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao tâm bất minh?
- 2) Tại sao không thanh tịnh?
- 3) Tại sao động loạn?
- 4) Tại sao động?
- 5) Tại sao không tiến?
- 6) Càng vọng động càng chìm sâu tại sao?
- 7) Ai là tịnh và ai là động?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 25-05-2006 22:19 Hỏi: <i>Tại sao tâm bất minh?</i> Đáp: Thừa tâm bất an trí bất minh. Kệ: Tâm chưa tỉnh trí tuệ bất minh Đạo đời không hiểu do đâu đến Tâm không tịnh trí (<i>tuệ</i>) không minh Khó tiến khó phân đạo với đời.	2) San Diego, 26-05-2006 22:27 Hỏi: <i>Tại sao không thanh tịnh?</i> Đáp: Thừa tâm động không thanh tịnh. Kệ: Thiếu thanh tịnh tại vì tâm động Khó tu khó hiểu chiều sâu đạo Cảm thức trần gian một cái còng Tự loạn không minh đời và đạo.
3) San Diego, 27-05-2006 22:39 Hỏi: <i>Tại sao động loạn?</i> Đáp: Thừa không minh đời và đạo. Kệ: Thiếu thanh tịnh khó bước vào đạo Tự nguyện Nam Mô tự bước vào Đạo đời khó hiểu khó tiến vô Trí tuệ không minh khó chuyển hình.	4) San Diego, 28-05-2006 1:43 AM Hỏi: <i>Tại sao động?</i> Đáp: Thừa tu chưa đúng. Kệ: Tu còn hướng ngoại phải tạo động Lòng vòng không thoát được phạm tục Tạo mê tạo động thành sân si Trí tuệ khó minh rất khó tiến.
5) San Diego, 29-05-2006 6:34 AM Hỏi: <i>Tại sao không tiến?</i> Đáp: Thừa tại vì không nghĩ đến. Kệ: Trí tâm không chuyển không giờ đến Không hành không tiến trông đến đích Trí tuệ không minh đều giao động Dày công tu tiến tránh phạm phòng.	6) San Diego, 30-05-2006 6:45 AM Hỏi: <i>Càng vọng động càng chìm sâu tại sao?</i> Đáp: Thừa càng vọng động càng thâm thía. Kệ: Học hỏi không ngừng tự tiến thân Thân tâm ít động tâm sáng suốt Thực hành chánh pháp lý càng minh Hành trình khai triển tâm thức giác.
7) San Diego, 31-05-2006 6:56 AM Hỏi: <i>Ai là tịnh và ai là động?</i> Đáp: Thừa động là lúc nào cũng muốn hơn thua. Kệ : Duyên Trời sống động thường ban chiếu Trí sáng quang minh chuyển thật siêu Ai hơn ai thiết đều không quý Giải giới phân minh đạt lý siêu.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 3 (tiếp theo)

...

Trực diện với hoàn cảnh tức là ân sư. Hoàn cảnh giáo dục chúng ta từ giây phút khắc, trong cái có có không không mà tiến hóa. Tu là sửa, là giải, mới kêu tiến. Tu mà ôm mà chấp, bênh ông Phật này, bênh ông thần kia, tức là ôm chấp, không tiến được. Tu hoài cũng không thấy mình, cũng không thấy Phật, cũng không thấy Tiên mà cũng chả thấy Chúa. Tự gạt mình một kiếp rồi lủi thủi xuống địa ngục chấp nhận cái tội mình đã làm trong lúc đương thời tại thế gian. Cho nên, ông Trời thấy không có; đâu có ai thấy ông Trời đâu nhưng ông Trời có con mắt đang theo dõi mọi người, đó là luật nhân quả. Nhân tốt quả tốt, nhân xấu quả xấu. Nhân nào quả nấy rất rõ ràng, đó là luật của Trời có trước luật đời, mà nhơn sinh biết tu, biết hiểu được tâm linh, mới chấp nhận luật nhân quả, thì sống rất dễ dàng, dễ qua. Suốt cả một kiếp người chúng ta ăn xài không có bao nhiêu, không nên ôm nhiều và tự hại. Ăn nhiều là hại cơ tạng, trí tâm không ổn. Mức tiến hóa của tâm linh vắng mất làm sao tiến.

Cho nên, người sống luôn luôn hướng về chánh nghĩa giành đất giành đai, dân tộc tôi, nước của tôi nhưng mà chính tôi, tôi chưa hiểu tôi. Tôi giành nhân quyền, tôi giành dân chủ nhưng không biết dân chủ, ai làm chủ thể xác không biết! Phân hồn thật sự làm chủ thể xác và trách nhiệm giữa Trời Đất. Cho nên, chúng ta cần thanh tịnh để phân

hồn làm việc, thay vì động loạn kích động và phản động cuống cuống, phân hồn phải cuống cuống trong cái khổ cảnh, làm sao tiến bước được?

Cho nên, chúng ta có duyên lành có cuộc sống an nhiên tự tại. Trước kia xa xưa, chúng ta đi xe bò, đi bộ, ngày hôm nay chúng ta có xe hơi. Chiếc xe hơi nó có cái gì? Chiếc xe hơi không khác gì tòa sen rất có trật tự, êm ả mới chạy trên xa lộ được. Thì cơ tạng của chúng ta êm ả trật tự thì tòa sen chúng ta, ngũ sắc ngũ quang bùng sáng đưa phân hồn tiến hóa tới Thiên giới. Làm sao được? Phải hành pháp! Mà muốn hành pháp là phải giải khứ trực lưu thanh mới thật sự là tu. Tu mà ôm trực, hướng về tham dục là ôm trực, làm sao tiến bước được?

Dứt khoát tu tiến, mỗi mỗi chúng ta phải hiểu gốc gác của mọi sự việc từ đâu đến rồi sẽ về đâu. Nhờ pháp giải được nghiệp, tâm chúng ta mới thanh tịnh, khi thanh tịnh thì tâm sẽ bùng sáng. Khi bùng sáng, dễ quyết định mọi sự việc trong cuộc sống hiện tại, và không tạo sự làm than cho chính mình. Sai một li đi một dặm. Cho nên, chúng ta người tu trong thanh tịnh mới tránh sự lầm sai được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 18 tháng 07 năm 1970

Phật pháp chuyên hành trị điếc câm
Linh chi dược thảo gắng truy tầm
Nan y căn bệnh lưu ly diệt
Trị điếc đui câm thoát lối lầm

Hồn ta tu luyện thoát tầm
Thế gian đui điếc thêm câm đủ điều
Linh chi dược thảo rất nhiều
Ở nơi xứ Phật trị tiêu bệnh tình
Hồn ta hưởng được được tinh
Lưu Ly Quang Phật diệt tình khổ đau
Mê trần khổ não trước sau
Mất không thấy Phật đuôi đầu bất minh
Tai không lĩnh hội lý tình
Phật ban chơn pháp dẫn linh giúp người
Câm thời chẳng thốt được lời
Điển tâm xuất phát tại đời phóng thâu
Chỉ lo tâm nguyện xin cầu
Tự tu tự trị căn đầu phát sinh
Ấy là tham hận cực hình
Chính mình đã tạo thế tình rồi ren
Gắng tu gặp Phật như đèn
Sáng soi nội tạng chẳng hèn như xưa
Điếc đui tiêu diệt mới vừa
Tới lui học pháp Phật đưa dạy đời
Chơn ngôn xuất phát thuyết lời
Giả chơn tự ngộ phân đời sửa tu.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.11 PHẨM PAROSATA

118. CHUYỆN CHIM CUN CÚT (Tiền Thân Vattaka)

Không suy nghĩ, người này...,

Câu chuyện này, khi trú ở Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về con trai của triệu phú Uttara. Nghe nói, ở Xá Vệ có vị triệu phú Uttara rất giàu, vợ triệu phú sanh được một con trai có đức hạnh, từ Phạm thiên giới xuống; khi đến tuổi trưởng thành, cậu rất đẹp trai, giống như Phạm thiên.

Một hôm, khi ngày hội cúng sao Kattika được tổ chức ở Xá Vệ, mọi người vui chơi hội lớn. Nhưng người bạn, con trai các triệu phú khác đều có vợ. Riêng con triệu phú Uttara, vì sống lâu ở Phạm thiên giới, nên tâm không hướng đến luyến ái. Các bạn của cậu muốn đem cho cậu một nữ nhân để vui chơi hội sao, liền bàn với nhau, đến gặp cậu và nói:

- Nay bạn, trong thành phố này, hội lớn cúng sao Kattika được tổ chức một đêm. Chúng tôi sẽ tìm cho bạn một nữ nhân để cùng nhau vui chơi hội lớn.

Dầu cậu nói không cần nữ nhân, các bạn vẫn nài ép, bắt cậu nhận. Họ trang điểm một nữ tỳ xinh đẹp, dắt đến nhà cậu, bảo nữ nhân ấy đi đến nhà con trai triệu phú, dẫn nàng đến phòng cậu rồi bỏ đi. Khi cô gái ấy vào phòng ngủ, con người triệu phú không ngó nàng và không nói năng gì. Cô gái suy nghĩ: “Ta tuyệt sắc, duyên dáng, mỹ lệ như thế này. Người này không ngó, cũng không nói với ta. Nay ta dùng sự cảm dỗ và vẻ duyên dáng nữ nhân của ta làm người này phải nhìn đến ta”.

Nghĩ vậy, cô gái trình diễn mọi sự cảm dỗ của nữ nhân. Để làm đẹp lòng cậu, nàng để lộ hàm răng tuyền đẹp của nàng và mỉm cười. Chàng trai triệu phú nhìn nàng, nắm lấy hình tướng bộ xương răng. Tư tưởng về bộ xương khởi lên trong tâm chàng cho đến khi toàn thân nàng hiện ra như một chuỗi xương. Chàng trai cho tiền người con gái rồi bảo nàng đi.

Khi nàng ra khỏi nhà, một người quý phái thấy nàng ở giữa đường, liền cho tiền và dẫn nàng về nhà. Bảy ngày qua, lễ hội sao chấm dứt. Mẹ người nữ tỳ đẹp không thấy con gái của mình trở về, đến nhà các người con trai triệu phú, hỏi con gái ở đâu. Họ đi đến nhà con trai triệu phú Uttara để hỏi và được trả lời:

- Cô gái có đến một lát, tôi đã cho tiền và bảo đi về.

Nhưng mẹ cô gái không thấy con mình, bắt buộc họ phải trả nàng lại, và đem con trai triệu phú Uttara đến xin vua phân xử. Vua hỏi:

- Những người con trai các vị triệu phú có đem người nữ tỳ xinh đẹp giao cho người không?

- Thừa Đại vương, có.

- Nay nó đâu rồi?

- Tôi không được biết. Nó chỉ ở lại một lát và tôi đã bảo nó đi về rồi.

- Vậy nay người có thể đem nó lại không?

- Thừa Đại vương, không được.

Vua nói:

- Nếu người đem lại không được, hãy áp dụng hình phạt của ta.

Họ trói tay cậu ra phía sau, dắt cậu đi áp dụng hình phạt của vua. Cả thành vang dậy lời bàn tán:

- Nghe nói, con trai người triệu phú vì không trả lại đĩa nữ tỳ xinh đẹp, nên bị đưa đi áp dụng hình phạt của vua.

Một đám quần chúng để tay trên ngực, vừa đi theo sau, vừa than:

- Việc này là thế nào, thưa ông chủ? Sao ông chủ lại gặp một việc bất công như thế này?

Người con trai triệu phú suy nghĩ: “Sự đau khổ này xảy ra vì ta sống trong gia đình. Nếu ta thoát ly được gia đình, ta sẽ xuất gia với bậc Đại Gotama, Chánh Đẳng giác.”

(còn tiếp)

